

KONST

Sixten Sandra Österberg: ”Jag vill utmana betraktarens förväntningar på människa och kropp”

PUBLICERAD I GÅR 15:15

Sixten Sandra Österberg låter gärna sina målningar av poserade människor övergå i obestämda abstraktioner. Foto: Anette Nantell

Efter att hon avslutat åtta års konststudier har konstvärlden entusiastiskt kastat sig över Sixten Sandra Österberg, inte bara i Stockholm utan även i New York.

– Jag kommer från en bakgrund där ingen före mig har haft en universitetsexamen. Att träda in i de här rummen är absolut en klassresa.

Sofia Edgren

Text

Anette Nantell

Foto

Piercade bröstvårtor, diamantpimpade silikonnaglar, nitade bikerjackor, tatueringar, sönderrivna nylonstrumpbyxor. Hud och kroppar. Människor; poserande, hopslingrade, avklädda, utvikta. Allt målat med en sådan realistisk skärpa att de kunde tas för fotografier. Om det inte vore för övergången till en obestämd form; partierna i målningarna då de figurativa motiven suddas ut och övergår i abstraktion.

– Det finns en lockelse i konflikten mellan det relaterbara och det man inte kan utröna. Som betraktare dras blicken gärna till det igenkännbara; de trygga punkterna att hålla sig till. Mitt syfte är inte att måla verkligheten, jag ser snarare målningarna som en parentes till verkligheten... Jag vill utmana betraktarens inre bild och förväntningar på människa och kropp, säger Sixten Sandra Österberg med blicken fäst på en av väggens dukar.

I en ateljé i ett industriområde i Årsta lägger konstnären sista handen vid de åtta oljemålningar som snart ska packas för att skickas till en annan del av staden. I dagarna öppnar hennes utställning "Time of nothingness: everything happens" på Andréhn-Schiptjenko på Östermalm i Stockholm. Galleriet har hon arbetat med sedan i somras -- i princip lika länge som målningarna.

Själv säger konstnären att hon knappt hänger med i turerna. Att allt har gått snabbt sedan hon, efter åtta års konststudier, utexaminerades från Kungliga Konsthögskolan förra våren. Och därtill helt över förväntan. Vid sidan av kontrakt med ovannämnda Stockholmsgalleri har Sixten Sandra Österberg just även inlett ett samarbete med ett galleri i New York.

– Allt i den här världen, hur man tar sig fram och hur man knyter kontakter, är nytt för mig. Normalt när det kommer till jobb är man väl van vid en anställningsintervju. Att man ses över ett samtal som man tar ett beslut utifrån. I konstvärlden är det som att man smådejt varandra under en tid. Det känns och kläms på en på ett särskilt sätt. Jag antar att det har att göra

med att det i den här världen är en otydlig skiljelinje mellan det privata och det professionella.

Människorna i Sixten Sandra Österbergs porträtt är ofta nära vänner ur politiska och queera kretsar där hon umgås. Foto: Anette Nantell

Hon kallar dem collagepussel, målningarna som ofta baseras på fotografier hon tagit av människor från sina olika umgängen. Fotografierna förvarar hon i digitala arkiv, för att sedan plockas fram, fogas samman och successivt växa fram till scener. Eller "suggestiva lager", som hon själv beskriver dem som. På ytan verkar Sixten Sandra Österbergs motiv vara direkta avtryck av sin samtid, men konstnärens referenser fäster ofta långt tillbaka i tiden. Rembrandt, Goya, Gentileschi och den brittiska konstnärgruppen Prerafaeliterna är några av inspirationskällorna hon ofta återkommer till – inte minst när det kommer till verkens kompositioner. Dukarna blir en yta där fragment från hennes vardag smälts samman med historien – konstens men även hennes egen. Hon öppnar datorn och visar ett foto på en av sina målningar som nyligen visades på Company gallery i New York. Motivet, en kvinna som ligger utsträckt på magen i gräset, intar samma pose som kvinnan i "The princess out of school" av Edward Robert Hughes, medlem av ovannämnda Prerafaeliterna.

Sixten Sandra Österberg tar fram bilder i sin dator som hon använder när hon målar.
Foto: Anette Nantell

Sixten Sandra Österberg berättar om minnet av en konstbok om klassiskt måleri som fanns i barndomshemmet. Hur bilderna i den öppnade en ny värld som trollband henne. Lika förförd av motiven som teknikerna bakom.

– Min gammelmormor jobbade med att måla porslin på fabrik, och målade massor av tavlor på sin fritid. Jag vet att hon drömde om att gå på konsthögskola. Jag bär med mig henne och tänker på möjligheterna jag fått, säger Sixten Sandra Österberg,

Vilka är de då, människorna i Sixten Sandra Österbergs suggestiva världar?

– Många är nära vänner och vi figurerar i någon mix av subkultur och politiska och queera kretsar. En idé kan komma när vi hänger och jag ser något som kan bli intressant måleriskt. Som en spännande komposition där ljuset eller en skugga faller på ett särskilt sätt. Då blir jag helt uppslukad och vill ta till vara på situationen.

– Jag kommer från en bakgrund där ingen före mig har haft en universitetsexamen. Att träda in i de här rummen är absolut en klassresa, säger Sixten Sandra Österberg. Foto: Anette Nantell

Vi talar vidare om de subkulturer och kontexter som verken springer ur. Sixten Sandra Österberg nämner påverkan av heavy metal, esoterism och tatueringskultur (hon har tidigare jobbat som tatuerare och även tatuerat sig själv). Och påtalar med lite eftertryck sin uppväxt som delvis var frikyrklig.

– Det fanns vissa dömande och påtvingade inslag i det religiösa, men som vuxen har jag fått en annan distans till allt. Och det jag som barn var rädd för eller hade en väldig respekt för, har jag i dag en mer utforskande och lekfull inställning till. Inifrånperspektivet gör att jag kan kliva in och ut i de världar som jag inspireras av i mitt måleri.

Det är dags för fotografering och Sixten Sandra Österberg byter sina bruna birkenstock mot ett par svarta mc-boots. Medan hon förevigas framför dukarna som snart ska vidare till en ny miljö tänker jag att flytten – från förort till innerstad – också rymmer en symbolik. En övergång från en värld till en annan.

Hur tänker hon själv kring klivet in i den stora konstvärlden? Och att hon nu ska ställa ut på ett av landets mest etablerade gallerier?

Sixten Sandra Österberg och hennes hund Mishka i ateljén. Foto: Anette Nantell

– Jag kommer från en bakgrund där ingen före mig har haft en universitetsexamen. Att träda in i de här rummen är absolut en klassresa. Och det förvånar mig ständigt hur stor skillnad det är på konst och konst... och hur vissa platser ger konsten en viss kvalitetsstämpel. Det är något som jag processar och något som väcker en viss bråkighet inom mig. Jag tänker mycket på frågan om vilka som släpps in i de här rummen ... och vilka som har råd att köpa konsten.

Sixten Sandra Österberg pausar och kisar över industriområdet som badar i marssolen utanför fönstret.

– Uppriktigt har aldrig jag varit särskilt intresserad av den här världen. Jag har bett min vän ge mig en smäll på käften den dagen jag går förbi en container utan att titta ner i den, haha. Men just nu försöker jag mest glida med i allt spännande som händer. Och det är en ynnest att få bli omhändertagen av ett galleri som har så många kompetenser. Så att jag kan fokusera helt på min grej.

Sixten Sandra Österberg

Ålder: 32 år.

Bakgrund: Examen från Konstuniversitetet i Helsingfors och Kungliga Konstakademien i Stockholm. Har tidigare bland annat visats i utställningar på Konsthärbudet, CF Hill och Accelerator i Stockholm och på Kunsthall Charlottenborg i Köpenhamn.

Aktuell: Med soloutställningen "Time of nothingness. Everything happens" som pågår den 9 mars till den 29 april på galleri Andréhn-Schiptjenko i Stockholm.

ÄMNEN I ARTIKELN

Konst

+ Följ

TEXT OCH FOTO

Sofia Edgren

+ Följ

Anette Nantell

+ Följ

Published: Dagens Nyheter, 2023-03-06

<https://www.dn.se/kultur/sixten-sandra-osterberg-jag-vill-utmana-betraktarens-forvantningar-pa-manniska-och-kropp/>